



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

MEGAWASTE-EKOTERM, s.r.o., IČO:262 27 274
se sídlem U Spalovny 4225/6, 796 01 Prostějov
zastoupený advokátem Mgr. Janem Pavelkou, LL.M.
se sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha

proti
žalovanému

Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2022, č. j. MZP/2022/570/281,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2022, č. j. MZP/2022/570/281, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 15.342, - Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný v odvolacím řízení změnil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Olomouc (dále jen „Inspekce“), č. j. ČIŽP/48/2020/2817, ze dne 15. 7. 2020, kterým byl žalobce shledán vinným ze souboru několika přestupků, a byla mu uložena ve smyslu ustanovení § 37 odst. 6 písm. b) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o integrované prevenci“) a § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), při použití absorpční zásady pokuta ve výši 1 000 000,- Kč, tak že pokutu stanovil ve výši 800 000,- Kč.
2. Žalobce se kromě jiného dopustil následujících skutků – pozn. soud zde uvádí pouze ty, kterých se týkají žalobní body:

A) Jako provozovatel zařízení „Spalovna nebezpečných odpadů Prostějov – MEGAWASTE - EKOTERM“, registrační kód zařízení MZPR98EK9KX5 (dále též „zařízení“), pro které platí integrované povolení vydané rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, č. j. KUOK 93116/2007, ze dne 14. 1. 2008, ve znění platném v době spáchání přestupku (dále jen „IP“), toto zařízení provozoval v rozporu s IP, čímž porušil ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona o integrované prevenci

Nesoulad s IP je spatřován v následujícím:

c) Jako provozovatel zařízení nedodržel při jeho provozu podmínku IP uvedenou v Závazných podmínkách provozu zařízení, kapitole V. Podmínky zajišťující ochranu zdraví člověka, zvířat a ochranu životního prostředí, bod 4., která zní: *„Celý provoz zařízení musí být zajištěn proti úniku látek závadných vodám“*, resp. v kapitole VI. Opatření pro předcházení haváriím a omezování jejich případných následků, bodu 1 písm. c), která zní: *„S látkami, které mohou ohrozit kvalitu vod, musí být nakládáno tak, aby nemohlo dojít k ohrožení jakosti podzemních nebo povrchových vod“*.

Podle zjištění orgánu prvního stupně obviněný nakládal dne 26. 7. 2018 se závadnými látkami (tekutými odpady) na venkovní manipulační ploše tak, že nebyly zajištěny proti úniku, čímž došlo k ohrožení jakosti podzemních vod.

B) Jako provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší pod kódem 2.1. - Tepelné zpracování odpadu ve spalovnách (dále jen „spalovna“), jež tvoří zařízení, nedodržel technické podmínky provozu stanovené:

a) v příloze č. 4, část II, odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), když odpadní plyn nebyl za posledním přívodem spalovacího vzduchu řízeným způsobem ohřát ve všech místech profilu toku odpadního plynu na teplotu nejméně 850°C po dobu nejméně dvou sekund při spalování odpadu dne 16. 1. 2018 v čase přiložení odpadu 10:58 hod.; dne 27. 7. 2018 v čase přiložení odpadu 9:00 hod., 9:15 hod. a dne 11. 5. 2018 v čase vložení odpadu do násypky zásobníku 0:30 hod.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

b) v příloze č. 4, část II, odst. 2 písm. c) bod 1 vyhlášky, když při najíždění spalovny dne 16. 1. a dne 27. 7. 2018 a dále při odstavování spalovny dne 11. 5. 2018 v případě poklesu teploty pod stanovenou minimální mez podle přílohy č. 4, část II, odst. 2 písm. b) vyhlášky, nebyl sepnut pomocný hořák MAXON s cílem zajistit, že stanovená teplota bude v prostoru, v němž dochází k tepelnému zpracování odpadu, udržena po celou tuto dobu, dokud je v prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování odpadu, nějaký nespálený odpad,

c) v příloze č. 4, část II, odst. 2 písm. d) vyhlášky, když při uvádění spalovny do provozu, v případě poklesu teploty pod stanovenou minimální mez podle přílohy č. 4, část II, odst. 2 písm. b) vyhlášky, nebylo automaticky zabráněno přívodu odpadu do prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování odpadu přímou oxidací dne 16. 1. 2018 v čase 10:58 hod., dne 27. 7. 2018 v čase 9:00 hod., a 9:15 hod.

Tímto svým jednáním obviněný porušil ustanovení § 17 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší, podle kterého je provozovatel stacionárního zdroje povinen dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře, a dopustil se tak přestupku dle ustanovení § 25 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně ovzduší, podle kterého se právnická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel stacionárního zdroje nedodržuje emisní limity, emisní stropy nebo technické podmínky provozu.

3. D) Jako provozovatel spalovny, jež tvoří zařízení, **neuchovával výsledky z kontinuálního měření** emisí minutových průměrů měřených znečišťujících látek pro účely kontroly po dobu 6 let, čímž porušil ustanovení § 17 odst. 3 písm. i) zákona o ochraně ovzduší.

Tímto svým jednáním obviněný porušil ustanovení § 17 odst. 3 písm. i) zákona o ochraně ovzduší, podle kterého je provozovatel stacionárního zdroje povinen průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem, a dopustil se tak přestupku dle ustanovení § 25 odst. 2 písm. k) zákona o ochraně ovzduší, podle kterého se právnická osoba dopustí přestupku tím, že průběžně nezaznamenává, nevyhodnocuje nebo neuchovává po stanovenou dobu výsledky jednorázového nebo kontinuálního měření emisí.

4. E) Jako provozovatel spalovny, jež tvoří zařízení, **nevedl záznamy v provozní evidenci** o dávkování odpadu do násypky zásobníku dne 27. 7. 2018 v čase 9:00 a 9:15 hod., protože dávkovaný odpad nebyl uveden v provozní evidenci zdroje, čímž porušil ustanovení § 17 odst. 3 písm. c) zákona o ochraně ovzduší, kde je stanovena povinnost vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje.
5. Tímto svým jednáním obviněný porušil ustanovení § 17 odst. 3 písm. c) zákona o ochraně ovzduší, podle kterého je provozovatel stacionárního zdroje povinen vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje, a dopustil se tak přestupku dle ustanovení § 25 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší, podle kterého se právnická osoba dopustí přestupku tím, že nevede nebo neuchovává po stanovenou dobu provozní evidenci.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobce v žalobě předně uvádí, že v rámci obou správních řízení **nedošlo k řádnému prokázání naplnění skutkových podstat přestupků**, které jsou mu kladeny za vinu. Žalobce v řízení podrobným způsobem popsal důvody, pro které je přesvědčen, že jeho jednání neporušovalo příslušná zákonná ustanovení a nepředstavovalo jednání, které by mohlo být shledáno jako společensky škodlivé, o to spíše takovou měrou, aby mohlo být považováno za přestupek. Dále uvedl, že způsob, jakým se žalovaný vypořádal s tvrzeními a doloženými skutečnostmi, je tendenční a v některých případech klade na žalobce nároky, které značně převyšují jeho zákonné povinnosti.
7. Ve druhé žalobní námitce žalobce upozornil na skutečnost, že od počátku řízení poskytoval **plnou součinnost** správním orgánům a podnikal neprodlené kroky k nápravě. Jako příklad uvedl nepředložení informace o plnění podmínek integrovaného povolení za rok 2017, které bylo důsledkem administrativního pochybení. Zároveň tímto pochybením nemohlo dojít k ohrožení životního prostředí. Žalovaný však tuto skutečnost nikterak nereflektoval.
8. Další námitka se týká posouzení porušení podmínek integrovaného povolení kapitola V. bod 4 a kapitola IV bod 1 písm. c) týkajících nakládání s látkami, které mohou ohrozit kvalitu vody, když žalobce několikrát uvedl, že celý areál je zabezpečen proti možnosti kontaminace povrchových nebo podzemních vod, neboť tvoří **uzavřený kanalizační celek**, k čemuž žalobce zajistil průzkum, který tvrzení žalobce potvrdil.
9. V další námitce uvedl, že ze strany Inspekce ani žalovaného nebylo řádně prokázáno, že došlo k porušení zákona o ochraně ovzduší, zejména že by při spalování odpadu nebyla v Zařízení zákonnými předpisy požadovaná teplota. Vzhledem k automatizaci celého procesu spalování není možné, aby došlo k zahájení spálení odpadu, aniž by v rotační peci byla minimální teplota 850°C. Správní orgány chybně zaměnili okamžik, kdy je vložen odpad do násypky pece za okamžik, kdy započalo spalování odpadu, kdy odpad je vkládán do pece automaticky, a to pouze při dosažení požadované teploty, které jsou automaticky hlídány systémem pece. Zároveň nebylo nijak reflektováno tvrzení žalobce ohledně skutečné teploty v místě zdržení v dohořivací komoře, kde je teplota o 183°C vyšší než v místě umístění teploměru. Žalovaný však pouze konstatoval, že zpráva vypracovaná VŠB Ostrava předložená žalobcem obsahuje pouze jednu stranu, nepovažuje za doklad dané prokazující a v rozporu s ust. § 3 správního řádu žalobce **nevyzval k předložení celé zprávy**.
10. Obdobně postupovala Inspekce a žalovaný ohledně vytýkaného nesprávného vedení provozní evidence, kdy pouze na základě záznamů teploty v peci dovodili **založení nezaevidovaného odpadu do pece dne 27. 7. 2018 v 9:00 a v 9:15**, aniž by řádně a **vyčerpávajícím způsobem podložili své závěry** o tom, že nemohlo dojít k zvýšení teploty z jiného důvodu, než je založení odpadu.
11. Dále se měl žalobce dopustit porušení ustanovení zákona o ochraně ovzduší tím, že **neuchovával minutové záznamy kontinuálního měření emisí**, ačkoliv tato povinnost není stanovena žádným předpisem. Jako vypovídající pro posouzení naplnění emisních limitů jsou označovány průměrné desetiminutové a půlhodinové hodnoty, a žalobci tudíž není jasné, z čeho žalovaný dovozuje povinnost uchovávat minutové záznamy měření emisí. Pokud by mělo dojít k uchovávaní minutových záznamů naměřených emisí, mohla tato

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

povinnost být stanovena v souladu s odst. 3 písm. d) Závazných podmínek provozu zařízení, na které odkazuje i žalovaný, který ve svém rozhodnutí uvedl, „úřad stanoví způsob monitorování emisí technická opatření k monitorování emisí, včetně specifikace metodiky měření, včetně jeho frekvence, vedení záznamů o monitorování atd.“ Skutečnost, že vydavatelem Závazných podmínek provozu zařízení tento požadavek nebyl dán, dle žalobce pouze podporuje jeho názor.

12. Zejména je však žalobce přesvědčen, že výše **pokuty je zcela nepřiměřená**. Všechny přestupky jsou ohrožovacího charakteru, neměly skutečný dopad na životní prostředí, a trvaly i dle závěrů správních orgánů pouze po velmi krátkou dobu.
13. Rovněž nebylo v rozporu s ust. § 38 odst. 1 zákona o integrované prevenci nijak reflektováno, že žalobce ze své iniciativy přistoupil k **modernizaci zařízení**, jehož výsledek má pozitivní vliv na snížení produkováných emisí pod stanovené limity. Žalobce rovněž odkázal na případy, kdy byla uložena nižší pokuta za obdobné ohrožení, dokonce i za reálné poškození životního prostředí, což však žalovaný nerefletoval ve svém rozhodnutí. Stejně očividně ne vždy vedlo opakování přestupku k razantnímu zvýšení pokuty. Proto žalobce navrhl v případě, že nedojde ke zrušení rozhodnutí, aby soud pro zjevnou nepřiměřenost od sankce upustil, nebo ji přiměřeně snížil.
14. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním námitkám uvedl následující:
15. Žalovaný je toho názoru, že v rámci kontroly a následného správního řízení bylo žalobci v dostatečném rozsahu prokázáno naplnění skutkové podstaty jednotlivých přestupků, jichž se žalobce dopustil při provozování svého zařízení. Žalobce rozporoval zjištění orgánu prvního stupně, nicméně kontrolní zjištění a důkazy, které správní orgány nashromáždily, jeho argumentační verzi zcela vyvracejí.
16. Právě s ohledem na počet, charakter, závažnost a stupeň ohrožení životního prostředí je žalovaný toho názoru, že uložena výše pokuty po její moderaci žalovaným je zcela odpovídající přestupkovému jednání žalobce. Nadto je nezbytné uvést, že nově uložena sankce svou výší zcela postihuje skutkovou podstatu přestupkového jednání v celé jeho šíři a koresponduje s jeho povahou, okolnostmi i závažností a dostatečně přitom poměřuje i míru jeho recidivy, neboť žalobce se za poslední tři roky dopustil obdobného porušení zákona o integrované prevenci, resp. rozhodnutí podle tohoto právního předpisu vydaného, za což mu byly pravomocně uloženy další pokuty v celkové výši 700.000, - Kč (2 x 350.000, - Kč).
17. Z textu žaloby nevyplývá, v čem konkrétně spočívají žalobcem tvrzené neúměrné a z jeho pohledu přehnané nároky, které měly být na žalobce kladeny. Zařízení určená k tepelnému využívání nebo odstraňování nebezpečných odpadů, patří ke skupině činností, které jsou kontrolními orgány vždy velmi bedlivě sledována, což vyplývá už ze samotné povahy provozované činnosti a rizik spojených s nakládáním s nebezpečnými odpady. Je tedy logické, že takovéto činnosti podléhají četným a důkladným kontrolám, jejichž účelem je poukázat na činnosti provozovatele zařízení, jejichž provádění vykazuje určité odchylky mimo rámec stanovených závazných podmínek IP a jsou tedy potencionálně rizikové především z hlediska ochrany ovzduší, ale také ochrany vod i v oblasti nakládání s odpady. V opačném případě pak nelze vyloučit, že provozem zařízení ke spalování nebezpečných odpadů nemůže dojít např. k produkci vysoce toxických látek do ovzduší, které představují značná zdravotní rizika z hlediska veřejného zdraví i pro životní prostředí jako takové.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

18. Žalovaný v odvolacím řízení při hodnocení polehčujících okolností zohlednil součinnost žalobce jak ve správním, tak i v odvolacím řízení. Uvedené patří ke standardnímu, a také nezbytnému hodnocení všech okolností případu, kdy je v rámci správní úvahy o výši trestu pohlíženo i na skutečnosti, které se týkají přístupu obviněného a jeho spolupráce se správními orgány.
19. K nápravě zjištěného nesouladného stavu žalovaný uvádí, že například předání Informace o plnění podmínek IP je esenciálním výstupem směrem k povolujícímu správnímu orgánu. Vyhodnocení plnění závazných podmínek IP, stanovených pro provoz zařízení, je významným dokumentem, kde provozovatel shrnuje a sumarizuje veškeré poznatky a data získaná v průběhu uplynulého období, mající vypovídající hodnotu o způsobu a průběhu provozu zařízení ve vztahu k jednotlivým složkám životního prostředí, ale i veřejného zdraví.
20. Žalovaný nemůže přisvědčit tvrzení žalobce, který celý areál zařízení označil z pohledu minimalizace rizika ohrožení podzemních a povrchových vod za uzavřený celek. Každý, kdo nakládá s látkami závadnými vodám ve větším rozsahu, má za povinnost činit taková preventivní a účinná opatření, aby předcházel jejich vniknutí do kanalizace, podzemních či povrchových vod. Je zcela nepřípustné, aby žalobce postavil svou argumentaci na tom, že v areálu zařízení může nakládat se závadnými látkami v jakémkoliv libovolném prostoru nebo na ploše, neboť v případě jejich úniku by se tyto dostaly do areálové kanalizace, tvořící uzavřený systém, čímž by byl takový únik v kanalizaci podchycen. Kanalizaci proto nelze považovat za systém, určený k ochraně vod před úniky závadných látek. Je nezbytné konstatovat, že jakákoliv kanalizační síť, ať už areálová či jiná, primárně neslouží k zachycení závadných látek v případě jejich úniku. Kanalizace podle ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je vodním dílem, obsahujícím provozně samostatný soubor staveb a zařízení zahrnující kanalizační stoky k odvádění odpadních vod a srážkových vod společně nebo odpadních vod samostatně a srážkových vod samostatně, kanalizační objekty, čistírny odpadních vod, jakož i stavby k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizace. Nelze tedy zaměňovat základní funkce kanalizace, která slouží k odvádění odpadních nebo srážkových vod, nikoliv však jako záchytný objekt či akumulací prostor pro případy úniku závadných látek. Stavba kanalizace je rovněž kolaudována pro účely odvádění odpadních vod a není určena jako systém, který má zajišťovat ochranu podzemních a povrchových vod před únikem látek závadných vodám. Proto je nutno žalobcův názor v tomto ohledu zcela odmítnout. Žalobce je povinen nakládat s nebezpečnými odpady (tedy z hlediska vodního zákona látkami závadnými vodám) na vodohospodářsky zabezpečených, krytých plochách bez možnosti jejich odvodnění do kanalizace ať už areálové či veřejné. Nadto stále nelze vyloučit existenci části kanalizace, kterou je areálová kanalizační síť propojena s veřejnou kanalizací, anebo zda tato kanalizace není případně zaústěna přímo do vodního toku. Žalobce, byť jak tvrdí zajistil monitoring areálové kanalizace, nicméně žádný relevantní závěr z tohoto monitoringu na podporu svého tvrzení nepředložil. Ovšem i monitoring areálové kanalizace, který by neprokázal její spojitost s kanalizací veřejnou, nemůže změnit skutečnost, že tato není určena jako „centrální záchytný prostor“ pro úniky látek závadných vodám.
21. Otázka dodržení minimální předepsané teploty pro spalování nebezpečného odpadu byla dostatečně řešena ve správním i odvolacím řízení. Z kontrolních zjištění i provozních

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

záznamů automaticky pořízených v průběhu činnosti spalovacího zařízení vyplývá, že předepsaná minimální teplota 850°C, nebyla v několika případech žalobcem dodržena, což má přímý vliv na průběh spalování a především na účinnost procesu termického rozkladu škodlivých organických látek tak, aby vzápětí nemohlo dojít k nežádoucí vzájemné syntéze nedokonalou oxidací vzniklých radikálů za vzniku jiných, pro životní prostředí a zdraví lidí vysoce toxických sloučenin, jako jsou např. polychlorované dibenzodioxiny a dibenzofurany (PCDD/PCDF). Uvedené produkty nedokonalého spalování nebezpečných organických odpadů mají značně negativní vliv na lidské zdraví, kdy způsobují záněty kůže, záněty sliznic a plicní tkáně, jsou potvrzenými karcinogeny, mají mutagenní vlastnosti a jsou schopny narušovat genetickou výbavu buněk a reprodukční funkci organismů. V tomto ohledu je nutno spatřovat závažná rizika spojená právě s nedostatečným dodržováním technologických podmínek procesu, především pak předepsané minimální teploty v průběhu spalování nebezpečného odpadu, resp. po celou dobu spalovacího cyklu, tedy od vložení nebezpečného odpadu až po jeho spálení a účinnou oxidaci plyných produktů tohoto procesu ve spalínách. Podle názoru žalovaného žalobce disponuje technickými možnostmi k zajištění předepsané spalovací teploty, např. pomocí hořáku MAXON tak, aby výkyv teploty způsobený vložení obsahu násypky do spalovacího prostoru byl co možná nejnižší a neklesl pod tuto minimální hodnotu.

22. Argumentaci žalobce týkající se měření teploty v dohořivací komoře **nemohl žalovaný řádně posoudit**, neboť dokument zpracovaný VŠB Technickou univerzitou Ostrava, Centrem ENET, datovaný 17. listopadu (bohužel bez uvedení roku), který žalobce poskytl, představoval pouze jednu stránku a nebyl tedy kompletní. Předložený dílčí dokument pod názvem „*Měření doby setrvání spalín ve spalovacích komorách A, B a C – T2s*“ obsahuje tabulku s výpočtem teploty spalín v místě T2s (10,37 m) v závislosti na teplotě spalín v měřicím místě C. Z předloženého dokumentu však nelze seznat kromě tabulky s hodnotami teplot a jejich přepočtu žádné jiné informace o metodice měření a postupu při výpočtu korekcí, kterými autor dospěl k publikovaným hodnotám. Rovněž z něj není možno zjistit, kdo výzkum prováděl, a také zde není uveden žádný závěr s vyhodnocením zjištěných výsledků a prezentace problematiky tepelného režimu spalovacího procesu v závislosti na podmínkách provozu zařízení v průběhu spalování nebezpečných odpadů. Jinými slovy jednostránkový dokument předložený žalobcem žalovaný nepovažuje za relevantní podklad, z něhož by bylo možno zcela jednoznačně seznat či dovodit závěr k příslušné problematice tepelného režimu spalování odpadu. I když žalovaný z databáze projektů výzkumu VŠB Technické univerzity Ostrava zjistil, že pro žalobce byl Ing. J. M., Ph.D., prováděn v roce 2019 smluvní výzkum pod kódem HS7771970, samotný závěr, ke kterému autor dospěl, zůstává pro žalovaného nepřístupný. Žalovaný se rovněž obrátil přímo na autora smluvního výzkumu, aby mu byly poskytnuty informace k danému výzkumu a žalobcem předkládané části dokumentu. Dne 28. 1. 2022 žalovaný obdržel odpověď autora výzkumného projektu, v němž potvrzuje, že zmiňovaný výzkum byl žalobcem objednan, a dodává, že výsledky této zprávy jsou duševním vlastnictvím žalobce. Žalovaný se proto v odvolacím řízení na žalobce již neobracel s žádostí o předložení celé zprávy a výsledků výzkumu, neboť má za to, že kdyby žalobce skutečně usiloval o účinnou obranu a věcnou argumentaci na základě získaných vědeckých poznatků, pak by měl zcela jistě zájem na tom, aby předložil celou tuto zprávu (dokončenou v roce 2019), anebo její podstatnou část, ať už přímo v řízení vedeném orgánem prvního stupně anebo v odvolacím řízení. Žalovaný nesdílí se žalobcem názor, že by v této věci postupoval v rozporu se

zásadou materiální pravdy, neboť měl snahu získat ucelený dokument, nicméně vzhledem k respektování autorských práv a duševního vlastnictví nebyl tento dokument poskytnut.

23. Žalovaný dodává, že po žalobci uvedený dokument již dále nepožadoval, neboť dospěl k názoru, že pokud by žalobce výsledky výzkumu chtěl předložit jako relevantní podklad či důkazní prostředek pro správní řízení nebo odvolací řízení, zcela jistě by tak učinil a nepředkládal by pouze jednu stránku vytrženou z kontextu, když lze důvodně předpokládat, že předmětný dokument je mnohem obsáhlejší a má tedy lepší vypovídající schopnost i důkazní hodnotu. Žalovaný v tomto ohledu dospěl k přesvědčení, že žalobce si byl zcela nepochybně vědom skutečnosti, že dokument (jako celek), na jehož obsah odkazoval a jehož dílčí část také v řízení předložil, může sehrát v jeho argumentační strategii a obhajobě významnou roli, přesto svého práva dostatečně nevyužil a z tohoto dokumentu zaslal pouze tabulku [v dokumentu označenou č. 3 – Výpočet teploty spalín v místě T2s (10,37 m) v závislosti na teplotě spalín v měřicím místě C]. Žalovaný ponechává na posouzení soudu, zda tato část zpracovaného výzkumného úkolu (konkrétní jedna strana z dokumentu přeložená žalobcem), má ve vztahu k přestupkovému jednání žalobce objektivní vypovídající hodnotu, a to s ohledem na fakt, že byla vytržena z kontextu a žalovanému tak nejsou zřejmé žádné jiné informace o cílech výzkumu, metodice měření a postupu, kterým autor dospěl k publikovaným hodnotám, jakou konkrétní část zařízení představuje místo označené jako T2s, a kde lze v zařízení lokalizovat měřicí místo C a další souvislosti. Skutečnost, že žalobce odkazoval na uvedený dokument, aniž by jej v kompletní podobě připojil ke svému vyjádření ve správním či odvolacím řízení, nelze zhojit tím, že žalobce předpokládal, že dílčí část z tohoto dokumentu bude na podporu jeho tvrzení postačovat. Žalobce na výzvy žalovaného poskytoval pouze takové dokumenty, resp. jejich části, které sám o své vlastní vůli uznal za vhodné, přestože z jeho obhajoby zřetelně vyplývá, že na ně odkazoval a měl v úmyslu jejich obsahem podložit svá tvrzení, což však v plné míře neučinil. Žalovaný v návaznosti na argumentaci žalobce, který tvrdí, že je pro něj rozhodující, zda v místě, kde k pálení odpadu dochází je teplota o 183°C vyšší než v místě umístění teploměru, podotýká, že sledování pálící teploty musí být vzhledem k předepsanému tepelnému režimu pálícího procesu zajištěno odpovídajícím způsobem a především v konkrétní sekci pálícího zařízení tak, aby bylo možno odečíst okamžitou reálnou hodnotu teploty a tu také automaticky zaznamenat. Pakliže je teploměr umístěn v jiné části pálícího zařízení a teplotu je nutno přepočítávat podle určité korekce, pak není podle mínění žalovaného možno pálící proces řídit odpovědně a především nelze spolehlivě garantovat a prokázat zachování minimální stanovené pálící teploty obsluhou zařízení. Pokud by měl mít žalobce ucelený přehled o teplotách, kterých je v jednotlivých technologických částech (sekcích) zařízení dosahováno, pak mělo být spalovací zařízení, resp. jeho klíčové části osazeny vícero termočlánky pro sestavení pálící křivky, tedy průběhu teplot v celém zařízení po dobu pálícího procesu v závislosti na čase. Měření teploty má být prováděno v místě (kritickém bodě), kde je z procesního hlediska nezbytné zajistit minimální hodnotu spalovací teploty proto, aby docházelo k účinné oxidaci veškerých nebezpečných produktů spalování tak, aby byl maximálně eliminován vznik z hlediska ochrany ovzduší a veřejného zdraví vysoce toxických sloučenin.
24. K nedostatkům v provozní evidenci nebezpečných odpadů, dávkovaných do násypky spalovacího zařízení žalovaný konstatuje, že popis skutku tak, jak je uveden v části výroku odvoláním napadeného rozhodnutí, nikterak nepojednává o zakládání odpadu do násypky, resp. do spalovací komory. Žalobce se dopustil přestupkového jednání, které spočívá ve zjištění, že odpadní plyn nebyl za posledním přívodem spalovacího vzduchu řízeným

způsobem zahřátý ve všech místech profilu toku odpadního plynu na teplotu nejméně 850 °C po dobu nejméně 2 s při spalování odpadu, které probíhalo dne 16. 1. 2018 v čase přiložení odpadu 10:58 hod. a dne 27. 7. 2018 v časech 9:00 hod a 9:15 hod. a rovněž dne 11. 5. 2018 v čase vložení odpadu do násypky 0:30 hod. Teprve poslední část popisu skutku pojednává ne o založení odpadu do spalovací komory, ale o umístění odpadu do násypky. Pokud je zařízení provozováno, jak potvrdil žalobce, ve třísměnném provozu, pak z časového údaje založení odpadu do násypky vyplývá, že tento byl v rámci průběhu třetí směny určen rovněž ke spálení, a to z důvodu, že násypka by měla podle vnitřních předpisů zařízení jinak zůstat prázdná. Uvedené však nikterak nesvědčí o tom, že žalobce v čase 0:30 hod. založil do pece odpad připravený v násypce, nicméně v předchozích dvou případech byl odpad založen, přestože teplota spalovacího vzduchu nedosahovala předepsané teploty k účinné oxidaci tepelně zpracovávaného odpadu. Pokud v těchto případech došlo k vložení odpadu do spalovací komory i v případě, že teplota spalovacího vzduchu nedosahovala předepsané hodnoty 850°C, pak nemohl spolehlivě zafungovat žalobcem zmíněný blokační systém, který by měl zabránit dávkování odpadu v případě, kdy není dosaženo předepsané hodnoty spalovací teploty.

25. Žalovaný má za to, že jak on, tak i orgán prvního stupně postupovali plně v duchu zásady materiální pravdy tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nadto orgán prvního stupně vycházel z kontrolních zjištění, dostupné provozní evidence a záznamů teploty ve spalovacím zařízení, které mu žalobce v rámci kontroly poskytl. Na základě těchto podkladů bylo uvedené zjištění v souladu se zásadou materiální pravdy posouzeno a také potvrzeno.
26. Otázku odvolatelem odmítavého postoje k vyhodnocování kontinuálního měření, uchovávání a archivace dat, resp. hodnot naměřených v intervalu ne kratších než 1 minuta (minutové hodnoty) je však nutno vyložit tak, že podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) prováděcí vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, z hodnot naměřených v intervalech ne kratších než 1 minuta se jako aritmetický průměr středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného 30 minutového intervalu vypočte půlhodinová průměrná hodnota koncentrace příslušné znečišťující látky při stanovených stavových podmínkách. Žalobce je povinen např. v elektronické podobě uchovávat i tyto minutové hodnoty, aby bylo možno provést zpětnou kontrolu správnosti výpočtu aritmetického průměru a bylo tak zcela patrné, z jakých hodnot provozovatel zdroje vycházel při stanovení půlhodinových průměrných hodnot koncentrace znečišťujících látek. Vzhledem k tomu, že se jedná o hodnoty, se kterými žalobce dále pracuje jako se základním souborem podkladových hodnot pro následné stanovení půlhodinových průměrů a poté i denních průměrů, má žalovaný za to, že tyto prvotní a klíčové údaje o naměřených koncentracích vybraných znečišťujících látek musí být uchovávány stejně tak jako údaje o půlhodinových, denních a ročních průměrných hodnotách. Zařízení ke kontinuálnímu měření emisí je sofistikovaným elektronickým systémem, který umožňuje registraci a archivaci, resp. stahování a ukládání všech sledovaných dat, tedy i minutových hodnot koncentrací vybraných znečišťujících látek.
27. Tato povinnost je obecně zakotvena v ustanovení § 17 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně ovzduší, kdy je provozovatel stacionárního zdroje povinen předkládat orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu zdroje a jeho emisích. Z minutových hodnot teploty lze v rámci kontroly sestavit podrobnou teplotní křivku a ověřit průběh

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

spalovacího provozu ve vztahu k jednotlivým konkrétním základkám nebezpečného odpadu do spalovacího zařízení, které představují z hlediska svého složení mnohdy značně heterogenní směs, která je příčinou (žalobcem tvrzeného) kolísání spalovací teploty během spalovacího procesu.

28. Žalovaný v kapitole VII. svého rozhodnutí pod názvem „*Ustanovení některých zvláštních právních předpisů, ze kterých odvolací orgán v rámci posouzení věci vycházel*“ odkazuje na ustanovení § 13 odst. 4 písm. i) zákona o integrované prevenci, které umožňuje povolujícímu správnímu orgánu stanovení způsobu monitorování emisí, technická opatření k monitorování emisí, včetně specifikace metodiky měření, včetně jeho frekvence, vedení záznamů o monitorování apod. Nicméně pokud je tato povinnost zakotvena právní normou, pak je stanovení takové závazné podmínky v IP nadbytečné, neboť provozovatel zařízení se kromě specifických závazných podmínek uložených v IP musí rovněž řídit příslušným právním předpisem, tedy zákonem o integrované prevenci, případně složkovými právními předpisy. Vzhledem ke skutečnosti, že archivace dat není technicky prakticky nikterak náročná a lze ji softwarově nastavit, pak i z tohoto hlediska není překážka, jež by bránila shromažďování naměřených okamžitých hodnot teploty ve spalovacím zařízení, včetně emisí.
29. Žalobce na to reagoval svým podáním ze dne 18. 10. 2022, ve kterém v podstatě zopakoval své žalobní námitky a doložil *Stanovisko zpracovatele analýzy souladu pro SC 2.2 k Závěrečnému vyhodnocení akce „Pořízení technologie ke snížení emisí ve spalovně nebezpečných odpadů Prostějov – MEGAWASTE-EKOTERM, s.r.o.“* spolu s fotografickým materiálem.
30. Soud ve věci nařídil jednání na den 25. 10. 2023, při kterém účastníci setrvali na svých postojích.

III.

Posouzení žaloby

31. Městský soud v Praze (dále též jen jako „*městský soud*“, nebo jen „*soud*“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „*s. ř. s.*“]), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
32. Dle ust. § 76 odst. 1 s.ř.s., *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.*
33. Podle ustanovení § 3 správního řádu, „*nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*“
34. První žalobní námitku namítající nedostatečné prokázání naplnění skutkových podstat přestupků a tendenčnost rozhodnutí shledal soud s ohledem na počet skutků, které jsou kladeny žalobci za vinu, příliš obecnou na to, aby ji byl schopen vypořádat, a považuje ji za nedůvodnou. Není na soudu, aby za žalobce domýšlel, jaké konkrétní námitky chtěl tímto obecným tvrzením vznést.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

35. Rovněž druhá žalobní námitka, která namítala, že žalobce *poskytoval plnou součinnost správním orgánům a podnikal neprodlené kroky k nápravě. Jako příklad uvedl nepředložení informace o plnění podmínek integrovaného povolení za rok 2017*, což nemělo být správními orgány reflektováno, není důvodná.
36. Soud předně uvádí, že je povinností kontrolovaného subjektu poskytovat součinnost, takže není důvod k plnění této povinnosti nějak speciálně přihlížet. Co se týče v odvolání namítaného *nepředložení informace o plnění podmínek integrovaného povolení za rok 2017*, žalovaný se s touto otázkou vypořádal na straně 29 rozhodnutí a soud se závěry žalovaného souhlasí. Žalobce opět v žalobě neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, proč se závěry žalovaného uvedenými v této části odůvodnění nesouhlasí.
37. Soud dále neshledal důvodnou námitku ohledně závěru správního orgánu *o založení nezaevidovaného odpadu do pece dne 27. 7. 2018 v 9:00 a v 9:15, aniž by řádně a vyčerpávajícím způsobem podložili své závěry o tom, že nemohlo dojít k zvýšení teploty z jiného důvodu, než je založení odpadu*.
38. Soud se touto námitkou rovněž nemohl zabývat meritorně, jelikož z ní není jasné, co vlastně napadá. Soud má za to, že není jeho úlohou pročitat celý správní spis a dohledávat, jakého skutku se týká a jaký skutkový stav je vlastně namítán. (srovnej rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008–78: „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta*“).
39. Pokud žalobce chtěl napadnout zjištěný skutkový stav věci, bylo na něm, aby uvedl, které konkrétní závěry správního orgánu napadá, a následně uvedl svou verzi skutkového stavu věci a rovněž navrhl důkazní prostředky, které mají jeho verzi podpořit. To se však v tomto případě nestalo.
40. Soud dále neshledal důvodnou námitku namítající, že nikde v zákoně není uvedena povinnost uchovávat výsledky minutového měření emisí.
41. Dle ust. § 17 odst. 3 písm. i) zákona o ochraně ovzduší, *provozovatel stacionárního zdroje je povinen průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem*. (pozn. zvýraznění provedl soud).
42. Žalobce sám uvádí, že provádí měření po minutě, uchovává však jen průměrné desetiminutové a půlhodinové hodnoty. Ze shora citovaného ust. § 17 odst. 3 písm. i) však jednoznačně vyplývá povinnost uchovávat *výsledky měření*, nikoliv jejich průměrné hodnoty, tj. výpočty. Žalobce tak měl uchovávat hodnoty jím samotným naměřené, nikoliv vypočtené.
43. V další žalobní námitce žalobce namítal nesprávné posouzení porušení podmínek integrovaného povolení týkajících nakládání s látkami, které mohou ohrozit kvalitu vody, a to s ohledem na namítaný uzavřený kanalizační celek v zařízení žalobce, což žalobce dokládal průzkumem. Samotný přestupek je totiž formulován tak, že žalobce nedodržel podmínky integrovaného povolení. Soud má s ohledem na znění integrovaného povolení ze dne 14. 1. 2008, které mělo být porušeno, a které zní: V. Podmínky zajišťující ochranu

zdraví člověka, zvířat a ochranu životního prostředí, bod 4.: „*Celý provoz zařízení musí být zajištěn proti úniku látek závadných vodám*“, za to, že vypořádání otázky, zda celý areál tvoří uzavřený kanalizační celek, je pro posouzení porušení shora uvedených ustanovení klíčové.

44. Žalovaný k této odvolací námitce uvedl: „*u původní kanalizační areálové sítě nelze nikdy s jistotou (pokud nebyl proveden podrobný monitoring) vyloučit její propojení s jinou kanalizací či výústěmi*“. Soud má však za to, že s ohledem ke shora uvedenému bylo namístě postavit na jisto, zda je kanalizace v zařízení uzavřená, a tedy zajištěná proti úniku látek závadných vodám.
45. Pokud, jak tvrdí žalovaný, žalobce žádný relevantní závěr z tohoto monitoringu na podporu svého tvrzení nepředložil, bylo namístě jej vyzvat, aby svá tvrzení doložil, nebo uvést, zda takový monitoring není potřeba a proč, což se žalovaný snažil dohnat ve svém vyjádření k žalobě.
46. Soud zdůrazňuje, že u přestupkového řízení se nejedná o řízení na žádost, kde platí, že je v zájmu žadatele, aby doložil skutečnosti podporující jeho žádost, ale je na žalovaném, aby zjistil skutkový stav tak, aby o něm nebyly pochybnosti. Pokud tedy žalobce nějak vyvracel zjištěný skutkový stav a nenavrhl ke svým tvrzením důkaz, bylo povinností žalovaného, resp. Inspekce, jej vyzvat, aby svá tvrzení doložil. Nelze námitky obviněného vypořádat tím, že svou verzi skutkového stavu nedoložil, aniž byl k tomu vyzván.
47. Takový postup je v přestupkovém řízení nesprávný a žalovaný nedostál své povinnosti uvedené v ust. § 3 správního řádu zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Soud má za to, že takový postup představuje ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. *takové podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé*.
48. Totéž platí o další námitce týkající se zjištění, že *při spalování odpadu nebyla v Zařízení zákonnými předpisy požadovaná teplota*, s tím, že žalovaný v rozporu s ust. § 3 správního řádu žalobce nevyzval k předložení celé zprávy VŠB Ostrava.
49. Žalovaný k této odvolací námitce ve svém rozhodnutí uvedl, že *z předloženého dokumentu (rozuměj odborné stanovisko VŠB Ostrava) nelze seznat kromě tabulky s hodnotami teplot a jejich přepočtu žádné jiné informace o metodice měření a postupu, kterým autor dospěl k publikovaným hodnotám.... Odvolací orgán se v odvolacím řízení na odvolatele již neobracel s žádostí o předložení celé zprávy a výsledků výzkumu, neboť má za to, že kdyby odvolatel skutečně usiloval o účinnou obranu a věcnou argumentaci na základě získaných vědeckých poznatků, pak by měl zcela jistě zájem na tom, předložit celou tuto zprávu (dokončenou v roce 2019), anebo její podstatnou část, orgánu prvního stupně již v průběhu správního řízení o přestupku...*
50. Soud má za to, že takový postup v přestupkovém řízení nemůže obstát. Buď považoval žalovaný tyto námitky za relevantní, pak bylo namístě tyto skutečnosti prověřit a žalobce vyzvat k doložení celé zprávy, nebo tyto námitky podle žalovaného s ohledem na zjištěný skutkový stav věci relevantní nebyly, žalovaný celou zprávu k vypořádání těchto námitk nepotřeboval a žalobce vyzývat nemusel. Jelikož však žalovaný tyto námitky vypořádal, je zřejmé, že je považoval relevantní, avšak neprokázané, ovšem žalobce nevyzval k jejich doložení s odůvodněním, že kdyby žalobce chtěl dané prokázat, učinil by tak sám. Takový postup je však v příkrém rozporu s ust. § 3 s.ř. a tím představuje *podstatné porušení*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

51. Soud se s ohledem na shora uvedené námitkami týkajícími se výše trestu již nezabýval, jelikož musí být nejdříve najisto postaveno spácháním jakých přestupků je žalobce uznán vinným, za něž následně správní orgán stanoví nový úhrnný trest.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

52. Městský soud tedy shrnuje, že jelikož shledal dvě žalobní námitky důvodnými, napadené rozhodnutí pro nezákonnost v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a věc vrátil podle § 78 odst. 4 s.ř.s. žalovanému k dalšímu řízení s tím, že žalovaný je vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.
53. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a dále pak odměna a náhrada hotových výdajů advokáta. Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. se pro určení výše odměny užije vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Odměna náleží celkem za tři úkony právní služby, a sice za převzetí a přípravu zastoupení, za podání žaloby a její doplnění a za účast na jednání (3 x 3.100,- Kč dle § 7 advokátního tarifu). Městský soud žalobci nepřiznal náhradu nákladů za repliku ze dne 18. 10. 2022, protože v ní žalobce de facto pouze opakoval argumenty obsažené již v žalobě. Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 900 Kč (3 x 300,- Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože je zástupce žalobce plátcem DPH, zvyšuje se náhrada nákladů řízení o částku 2.142 Kč odpovídající DPH ve výši 21 % z částky 10.200,- Kč. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 15.342,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. října 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.